

En gang imellem må man jo undres, når man er i politik. Det her er jo ikke en ny debat. Vi har haft den mange gange i de år, jeg har siddet i Folketinget, og senest for ca. 2 år siden. Da skete der det, at vi for første gang i Danmark virkelig diskriminerede en gruppe mennesker. Vi vedtog i dette Folketing – jeg skammer mig stadig væk over det – at der var én gruppe, som skulle afskæres fra at få lægehjælp. Tænk, at man i et moderne samfund har afskåret en gruppe i befolkningen fra at modtage lægehjælp. Det var flovt, jeg skammer mig som sagt stadig væk over det, men det var der et flertal, der vedtog.

Derfor kan man jo undres. Oven i at man har fået vedtaget i dette Folketing, at læger ikke må medvirke til insemination af enlige og lesbiske, er der nu pludselig et andet forslag, som går ud på, at kun når der er læger indblandet, vil det være lovligt.

Der står i forslaget, at intentionerne i loven ikke er opfyldt. Jeg har gjort mig den ulejlighed at kigge lidt tilbage. Nu er det jo ikke sådan, at det kan komme bag på hverken Kristeligt Folkeparti eller nogen andre, hvad det var, der blev drøftet. Det blev meget, meget klart sagt i dette Folketing fra denne talerstol, at det forslag, der blev vedtaget, medførte, at alle andre end lige nøjagtig læger var fritaget fra den lovgivning, som vi lavede.

Derfor mener jeg – og jeg ved ikke, om man må sige det, hr. formand, jeg siger det alligevel – at det er lidt hyklerisk og dobbeltmoralisk, at man nu fremsætter et forslag som det, man selv fik vedtaget som et ændringsforslag – meget imod min vilje, men sådan er demokratiet – og når man nu oplever, at der sker noget andet, vil man have vedtaget det forslag, som man i første omgang var meget opsat på.

Socialdemokratiet kan ikke støtte dette forslag. Vi er for alle internationale aftaler, og vi mener også, at børn har krav på både en far og en mor; det skal der ikke herske tvivl om.

Jeg skal på Det Radikale Venstres vegne, som ikke kan være til stede, meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg vil sige til fru Lone Møller, at fru Lone Møller ikke behøver undre sig over, at vi fremsætter det igen. Vi fik jo faktisk forslaget vedtaget for næsten 2 år siden, og hele loven faldt jo så, fordi der var nogle, der mente, de havde fået stemt

forkert. Derfor er det klart, at vi nu ønsker at få det vedtaget, og derfor fremsætter vi det igen.

Kl. 19.40

Da loven om kunstig befrugtning blev vedtaget i 1997, var Kristeligt Folkeparti ikke i Folketinget. Da var der tre socialdemokrater, der fik indføjet § 3, og det synes jeg var godt gået af de tre socialdemokrater. Jeg vil da spørge fru Lone Møller, om hun ikke er enig med os i, at grundlæggende var loven om kunstig befrugtning jo et tilbud til de ufrivilligt barnløse par. Det var jo det, det gik ud på.

Der er ikke noget med, at vi med det her forslag, vi kommer med, vil afskære nogen som helst fra en behandling i sundhedsvæsenet, men vi vil bare holde fast ved, at loven om kunstig befrugtning er et tilbud til ufrivilligt barnløse par. Er fru Lone Møller ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu hører jeg jo til dem, der jo i øvrigt, skal jeg så lige understrege, er et mindretal i SF's gruppe, som går ind for, at når det er staten, der tager ansvaret, behandler vi kun par, hvor der på en eller anden måde er både en far og en mor. Jeg insisterer ikke på, at det skal være sådan, at far også er der hele vejen igennem, men der skal være en far, som barnet kan finde frem til. Jeg synes ikke, samfundet skal lave faderløse børn.

Det, som jeg godt vil protestere over, er, at man kalder lesbiske for syge, og det er man jo ved at gøre, hvis man siger, at man nægter nogle grupper at få lægelig behandling. Det er ikke en sygdom at være lesbisk. Jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fast i her, at lesbiske ligesom bøsser ikke er syge. Jeg kender faktisk lige så mange bøsser, for hvem det er en stor sorg ikke at have børn, det vil jeg også godt lige sige her, en meget stor sorg, og jeg føler altså med dem. Men det er ikke noget, som vi går behandlende ind i, for der er ikke noget i vejen med dem.

Det skal så også lige være sagt til fru Lone Møller, at der ikke er tale om, at vi nægter syge mennesker behandling, fordi de har en speciel seksuel orientering.

(Kort bemærkning).

Else Theil Sørensen (KF):

Jeg vil tage fat i den samme formulering, nemlig det, at fru Lone Møller var så ked af at have været med til at afskære nogle grupper fra at få lægelig behandling.